

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 17. август 2012. године

Предмет бр. 12/10

Флорије ПЕРВИЗАЈ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 17. августа 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 10. марта 2010. године и уписана је 12. марта 2010. године.
2. Дана 17. маја 2010. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. СПГС је доставио УНМИК-ов одговор 3. јуна 2010. године.
3. Дана 16. новембра 2011. године, Комисија је послала УНМИК-ове примедбе жалиоцу и позвала је да поднесе своје примедбе ако то жели. Комисија је примила одговор жалиоца 8. децембра 2011. године.
4. Дана 15. јуна 2012. године, Комисија је од Општинског суда у Призрену добила додатне информације у вези са жалбом.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

A. У вези са отпуштањем жалиоца из предузећа „Нсх Лириа“ и пратећим судским поступком

5. Жалилац је бивша радница друштвеног предузећа „ДП Лириа“ (у даљем тексту: предузеће).
6. Она наводи да је првобитно била запослена у предузећу од 1. октобра 1973. до 27. децембра 1993. године, када је њен радни однос прекинут одлуком дисциплинског одбора предузећа датираном на 14. децембар 1993. године због „мера принудне управе“ које су тада биле на снази.
7. Она такође наводи да се 21. јуна 1999. године, након доласка НАТО-а на Косово, јавила на посао у предузећу, али јој није било допуштено да настави са својим обавезама због наводног вишка запослених.
8. Дана 28. јуна 2004. године, жалилац је поднела тужбу против предузећа Општинском суду у Призрену који је донео пресуду у њену корист 17. фебруара 2005. Суд је сматрао да се, без обзира на одлуку дисциплинског одбора од 14. децембра 1993. године, жалилац треба сматрати лицем у радном односу у предузећу од 21. јуна 1999. године. Суд је наложио предузећу да врати жалиоца на посао и да јој исплати плате неисплаћене од 21. јуна 1999. године.
9. Дана 14. јуна 2005. године, предузеће је поднело жалбу Окружном суду у Призрену. Ова жалба је одбачена 3. марта 2006. године јер је уложена ван временског рока.
10. Према информацијама које је прикупила Комисија, Општински суд у Призрену је 24. јула 2006. године наредио извршење своје горенаведене пресуде од 17. фебруара 2005. године.
11. Предузеће је уложило приговор на налог за извршење. Дана 1. марта 2007. године, Општински суд у Призрену прогласио је себе ненадлежним за одлучивање о предмету и вратио је предмет о извршењу Посебној комори Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију (у даљем тексту: Посебна комора).
12. Дана 28. марта 2007. године, жалилац је поднела жалбу Окружном суду у Призрену поводом одлуке Општинског суда у Призрену од 1. марта 2007. године. Дана 8. маја 2007. године, Окружни суд је усвојио жалбу, поништио је претходну одлуку и вратио је предмет Општинском суду на поновно суђење.
13. Дана 19. децембра 2007. године, Општински суд у Призрену је одржао расправу по овом предмету. Дана 30. јуна 2008. године, Суд је донео допунску одлуку уз своју горенаведену одлуку о извршењу од 24. јула 2006. године, поново у корист жалиоца.
14. Дана 17. јула 2008. године, предузеће је уложило жалбу на допунску одлуку Посебној комори. Дана 8. јула 2009. године, судска комисија Посебне коморе прогласила је жалбу неприхватљивом на основу тога што Посебна комора није надлежна за жалбе на одлуке о извршењу.

15. Дана 10. августа 2009. године, Косовска агенција за приватизацију (КАП) уложила је жалбу сходно члану 9.5 Уредбе УНМИК-а бр. 2008/4 од 5. фебруара 2008. године којом се допуњује Уредба УНМИК-а бр. 2002/13 о оснивању Посебне коморе Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију, у којој је тражила да апелациона комисија Посебне коморе размотри одлуку судске комисије.
16. Пресудом од 11. октобра 2010. године, апелациона комисија Посебне коморе преиначила је одлуку судске комисије. Она није одбацила само одлуке о извршењу Општинског суда у Призрену од 24. јула 2006, 1. марта 2007. и 30. јуна 2008. године, већ и пресуду Општинског суда у Призрену од 17. фебруара 2005. године и пресуду Окружног суда у Призрену од 8. маја 2007. године. Апелациона комисија је сматрала да су регуларни судови нелегално спроводили надлежност над предметом, кршећи тиме члан 4.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2008/04. Према тој одредби, Посебна комора има примарну надлежност над захтевима, укључујући и потраживања поверилаца, поднетим против предузећа или корпорације која је тренутно или која је раније била под управом Косовске повереничке агенције или њеног наследника обавеза, КАП, ако су ти захтеви уложени током или пре периода током ког је предузеће или корпорација била под административном влашћу КПА или КАП. Такође, апелациона комисија је закључила да су горенаведене одлуке ништавне због чињенице да жалилац није обавестила КПА или КАП о својој намери да тужи предузеће нити су регуларни судови обавестили КПА или КАП о захтеву поднетом против њих, чиме је прекршен члан 29 Уредбе УНМИК-а бр. 2005/18 од 22. априла 2005. године којом се мења Уредба УНМИК-а бр. 2002/12 о оснивању Косовске повереничке агенције. Апелациона комисија је одлучила да се предмет повуче из регуларних судова и да о захтеву жалиоца треба да одлучи судска комисија Посебне коморе.
17. Предмет је тренутно на чекању пред Посебном комором.

Б. У вези са уделима у приватизацији

18. Дана 2. децембра 2011. године, док је предузеће било у поступку приватизације, КАП је објавио свој прелиминарни списак радника који су стекли право да добију 20% прихода од приватизације. Жалилац се није налазила на списку.
19. Датума који није прецизиран, жалилац се жалила КАП-у на објављени списак, тражећи да буде укључена у њега. На коначном списку радника који су стекли право на удео, који је КАП објавио 27. фебруара 2012. године, жалиочево име налази се међу онима чији је захтев за поновно разматрање одбијен као неоснован.
20. Жалилац наводи да је, датума који није прецизиран, поднела жалбу Посебној комори поводом тога што није била укључена у прелиминарни списак. Комисија није добила информацију о статусу поступка пред Посебном комором.

III. ЖАЛБА

21. Жалилац се жали на чињеницу да пресуда од 17. фебруара 2005. године и налог за извршење од 24. јула 2006. године које је донео Општински суд у Призрену нису спроведени. Она се жали на то што због тога није враћена на своје радно место и није добила неисплаћене плате.

22. Она се такође жали на то што њено име није укључено на списак радника који су стекли право да добију 20% прихода од приватизације предузећа.

IV. ПРАВО

23. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. У вези са отпуштањем жалиоца из предузећа и пратећим судским поступком

24. Утолико што се жалилац жали на то што није спроведена пресуда од 17. фебруара 2005. године, као ни накнадне одлуке о извршењу Општинског суда у Призрену, Комисија напомиње да су горенаведена пресуда и одлуке у међувремену поништене од стране Посебне коморе. Стога више нема никаквих основа за спровођење те пресуде и тих одлука.
25. У том погледу, овај део жалбе се мора сматрати очигледно неоснованим у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
26. Тачно је да се може поставити питање да ли је пресуда Посебне коморе у сагласности са жалиочевим основним правима.
27. Међутим, у том погледу, Комисија напомиње да, сходно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност само над жалбама које се тичу наводних повреда људских права од стране УНМИК-а. То значи да Комисија може једино да разматра поступке или пропусте који се приписују УНМИК-у.
28. Пресуда Посебне коморе донета је 11. октобра 2010. године. Као што је Комисија већ сматрала, одговорност УНМИК-а у области правосуђа на Косову престала је 9. децембра 2008. године, а Мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
29. Из тога следи да, када је Посебна комора донела своју пресуду, УНМИК више није имао власт над косовским правосуђем и није био одговоран за било коју повреду људских права коју су наводно починили судови (видети, између осталих, случај *Јовановић и остали*, одлука ХРАП бр. 28/10 од 20. јануара 2012, § 12).
30. Следи да Комисија не може изразити мишљење о томе да ли су том пресудом можда прекршена основна права жалиоца.
31. Такође, иако је одлука о недостатку надлежности регуларних судова коначна, предмет о радном односу жалиоца и даље је на чекању пред Посебном комором.
32. Из горе наведених разлога (поготово видети §§ 24-25), овај део жалбе мора се прогласити неприхватљивим.

Б. У вези са уделима у приватизацији

33. Као што је горе наведено, према члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија има надлежност само над жалбама које се односе на наводна кршења људских права од стране УНМИК-а.
34. Комисија напомиње да је списак радника за које се сматра да имају право да добију део прихода од приватизације усвојен од стране КАП-а, институције коју су основале косовске власти. КАП је преузео функције које је претходно обављала КПА (видети извештај Генералног секретара Уједињених нација о Привременој управи мисије Уједињених нација на Косову од 24. новембра 2008, S/2008/692, § 20).
35. Предмет овог дела жалбе је одлука која се искључиво приписује косовским властима. Не постоји назнака да је УНМИК на било који начин био укључен у усвајање тог става. Стога следи закључак да одлука КАП-а не укључује одговорност УНМИК-а (видети случај *Бојковић*, одлука Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) бр. 42/10 од 17. фебруара 2012, § 11; случај *Димић*, одлука ХРАП бр. 87/10 од 16. марта 2012, §§ 17-18; случај *Крстић*, одлука ХРАП бр. 49/08 и 50/08 од 9. јуна 2012, § 27).
36. Следи да овај део жалбе лежи ван оквира надлежности Комисије *ratione personae*.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући